

L'AJUNTAMENT DE VILASSAR DE MAR DURANT EL FRANQUISME. ELS ALCALDES I REGIDORS (Part I; 1939-1953)

1/ Etapa totalitària (1939-1945); i 2/ Etapa d'aïllament internacional i l'autarquia econòmica (1945-1953)

Teresa Sierra I Fornells
Jordi Casanovas i Berdaguer
Equip d'Investigació del CEV

Resum: Breu apunt general sobre el franquisme i la base social i política de l'administració local franquista a Catalunya. La construcció, l'organització i funció de la nova l'administració i de l'administració local. Aprofundint en les dues etapes identificades 1939-1945 i 1945-1952 a Vilassar de Mar. Especialment, en qui foren els alcaldes i regidors, en l'orientació i les actuacions dels diferents consistoris de cada etapa

Paraules clau: Guerra Civil, franquisme, aïllament internacional, "FET y JONS", "Sección Femenina", "Frente de Juventudes", "Comunión Tradicionalista", governadors civils, Llei de Bases d'Administració Local de 1945, eleccions municipals de 1948. Pau Cabot Puig. Primers consistoris franquistes: alcaldes Pau Bruguera Bosch, Joan Ballester González, Joan Batllori Martí, Ramon Marimon Sarquella. Segona etapa alcaldes: Josep Collet Parés, i Santiago Lafarga Arenas.

1. Presentació

L'Equip d'Investigació del CEV, té en marxa una recerca històrica sobre els regidors/es de Vilassar de Mar. És una investigació quantitativa i nominativa de les persones que han exercit com a regidors en els diferents períodes històrics des de la constitució de l'Ajuntament de Vilassar de Mar, l'any 1784 fins a l'actualitat. En síntesi es tracta de saber quants i quins van ser i en quin període històric, (identificar nom i cognoms). La recerca complementarà els treballs realitzats pels historiadors vilassarencs (Damià Bas i altres) sobre el nombre i identitat dels alcaldes de la vila i dels regidors del Veïnat de mar. El

treball que es presenta en aquest article centrat en el període del franquisme 1939-1979 és, per tant, una part de l'estudi esmentat.

Els materials de referència que s'han consultat han estat els següents:

- Actes del Ple Municipals de l'ajuntament de Sant Joan de Vilassar/Vilassar de Mar*, de l'any 1939 al 1977, dipositades al Arxiu Municipal de Vilassar de Mar.
- Llibre: Ramon i Pera, Francesc-Xavier, *Vilassar de Mar 1936-1939. Una història que no s'ha d'oblidar, però que no s'ha de repetir* Editorial OIKOS-TAU (estudis maresmencs /història) Vilassar de Mar 1998.
- Publicació-*Diario de Mataró* anys 1939 al 1975 (Arxiu Comarcal del Maresme).
- Llibre: Marín, Martí, *Els ajuntaments franquistes a Catalunya. Política i administració municipal 1938-1979*. Pagès, Lleida 2000.
- Llibre: Marín, Martí, *Història del franquisme a Catalunya*. Pagès, editors - Eumo editorial Lleida 2006.

En la primera part del treball es fa una breu aproximació al context històric i les circumstàncies que portaren a la instauració del règim franquista, arran de la victòria després de tres anys de guerra civil per l'exercit del general Franco. La proclamació de la victòria l'1 d'abril de 1939 i l'inici de la implementació i les característiques del nou règim dictatorial, foren els pilars en què es sustentà la seva evolució durant el llarg període de quaranta anys de vigència, en especial els que afectaren al territori català. Es fa també una aproximació a la política i administració municipal, el marc legislatiu del nou règim, el paper del partit únic la FET y de las JONS primer, i el "Movimiento Nacional" després i els sectors catalans que li donaren suport.

Una segona part aprofundeix, d'una banda, en la constitució i composició dels Ajuntaments franquistes del 1939 al 1945 i del 1945-1952 a Vilassar de Mar i la tasca desenvolupada durant aquests anys. El treball es clou amb un darrer apartat que fa referència als regidors i alcaldes vilassarencs del dos períodes profunditzant sobre aspectes, identitat i filiació política.

La recerca realitzada, presentada en forma de notes, vol ser una aproximació a un període històric de la nostra vila poc estudiat i es centra especialment en els alcaldes i els regidors que el protagonitzaren, tot i que, com no podia ser d'altra manera, en el context i circumstàncies de la seva actuació política.

2. Breu apunt general sobre el franquisme

Tot i que la seva definició continua aixecant passions, és majoritàriament acceptat pels historiadors amb prestigi acadèmic que “El franquisme va ser un règim polític autoritari i dictatorial vigent a Espanya entre 1939 i 1975, i també és anomenada com a tal la ideologia en què es basà”¹. Basat en el lideratge del general Francisco Franco Bahamonde, el franquisme va néixer amb la victòria militar a la guerra civil espanyola. El seu poder es va fonamentar en el control de tots els ressorts de l'Estat: cap d'estat, de govern, del partit únic (FET y de las JONS, i després el “Moviment Nacional”) i de l'exèrcit. Les Corts franquistes no van tenir iniciativa legislativa, perquè Franco concentrava el poder executiu i el legislatiu en un govern altament centralitzat, trencant-se doncs, el principi de separació de poders propi d'un règim democràtic. Un potent aparell policíac que perseguia els membres dels partits i dels sindicats clandestins i un fort aparell propagandístic, són dues característiques més del franquisme². En un context amb el record de 300.000 soldats morts al front, 500.000 exiliats, prop de 200.000 homes i dones assassinades lluny del front, extrajudicialment o amb precaris judicis sense garanties pels dos bàndols, amb 270.000 presos polítics l'any 1939, i 43.000 l'any 1945, i més de 23.000 afusellats durant al postguerra, “...el component principal de la psicologia espanyola dels darrers anys era la por a la guerra civil, a la ruïna de l'economia nacional, el record del homes morts a la guerra o executats per un o altre dels dos bàndols, la violència de las repressions, i les purgues va impedir que les principals corrents d'opinió d'abans de la guerra es manifestessin públicament...”³ serà una de les bases psicològiques essencials de les quals es va bastir el règim de Franco.

Les bases socials i institucionals en les quals el nou règim franquista es sustentà foren⁴: 1/ *L'exercit* (els generals que al costat de Franco guanyaren la guerra, tot i que inicialment monàrquics van acceptar majoritàriament el nou règim per no escardar una unitat que garantia els seus interessos col·lectius i particulars); 2/ *L'Església* (la jerarquia eclesiàstica espanyola, tret de la basca i part de la catalana, s'adherí als militars revoltats i després al nou regim en donar majoritàriament caràcter de croada a la lluita contra la República (veure: “Carta Colectiva de los Obispos Espanyoles”). S'aprofità després de la victòria

1 Definició de franquisme. DIEC2. Institut d'Estudis Catalans. 2007. Web: <http://dlc.iec.cat/results.asp> (consultat abril de 2016).

2 Veure: terme “*Franquisme*” Enciclopèdia Viquipèdia. Web: <https://ca.wikipedia.org/wiki/Franquisme> . (consultat abril de 2016).

3 :L.V. Thompson *Te New Spain*, 1953, citat per Jaume Vicens Vives *Espanya contemporània (1814-1953)* Editorial Quaderns Crema Barcelona 2012, pàg.226.

4 Jaume Vicens Vives *Ibidem* pàg. 231 i següents.

(derogació de totes les lleis laiques i del nou Concordat de 1941, etc.) exercint un influència excepcional en el camp de l'ensenyament (primari, secundari i superior) amb les seves institucions pròpies (reconstrucció d'esglésies, col·legits, expansió ordres religioses, de l'Acció Catòlica, publicacions, aportació econòmica de l'Estat, privilegis fiscals, etc. A partir del 1960, però, progressivament el Règim anirà perdent el suport de l'Església); 3/ *Els grans terratinents, els grans capitalistes i els industrials* (Els grans terratinents monàrquics) que ja havien finançat l'agitació antirepublicana, va donar el màxim suport al nou règim rebutjant qualsevol acció que afectes els seus interessos. Els financers i els industrials un cop recuperades les seves propietats van acceptar sense objecció les càrregues socials mínimes que els van posar a canvi de beneficis colossals que els va suposar la implantació del sistema autàrquic pels economistes de la FET y las JONS fins l'any 1959; i finalment 4/ *L'aparell polític i administratiu (monàrquic i falangista) creat pel règim*. Després d'una basta depuració de funcionaris i del personal administratiu de tots els nivells administratius i de la progressiva construcció d'una nova administració pública centralitzada, els nous quadres tècnics de l'Estat i de la resta d'administracions (monàrquics, catòlics i falangistes) es convertiren en una base solida del règim. Igualment va poder comptar sempre amb els militants del partit únic FET I de las JONS, especialment en la primera etapa del regiment, l'anomenada "blava", "totalitària" o "feixista" que s'estendrà fins el 1945.

Durant els seus llargs quaranta anys de durada el règim dictatorial va anar evolucionant i adaptant-se. Majoritàriament els historiadors distingeixen les etapes següents: 1/ L'etapa totalitària (1939-1945) 2/ L'aïllament internacional i l'autarquia econòmica (1945-1952), 3/ El nacional catolicisme (1952-1959), 4/ El "desarrollismo" (1959-1966), 5/ L'"aperturismo" (1966-1969), 6/ La fi del règim 1969-1975) i 7/ La Transició cap a la democràcia (1975-1977)⁵. Es pot profunditzar sobre les característiques a Catalunya de cada període en el llibre citat de Martí Marin *"Història del franquisme a Catalunya"*

⁵ Veure: *Franquisme* a l'Enciclopèdia Viquipèdia. Es pot profunditzar sobre les característiques a Catalunya de cada període en el llibre de Martí Marin *Història del franquisme a Catalunya*, Pagès editors -Eumo 2006.

Esquadres de la Falange en formació a la plaça de vendre.

3. Apunt sobre la base social i política de l'administració local franquista a Catalunya⁶

A la vista de la investigació històrica la tesi que defensava que el franquisme havia estat un règim polític aliè imposat des de fora a partir d'una guerra "contra Catalunya", plantejament que es completava amb la idea errònia que molts pocs catalans havien participat en el règim franquista, i que a més ho haurien fet a contracor, no es sosté. Avui es pot afirmar que va haver "dues catalunyes" la que va perdre la guerra, la dels vençuts, els republicans i la que va guanyar la guerra, la dels vencedors, els franquistes. Va haver per tant un franquisme català, no gens reduït, forjat durant la guerra civil amb els que contribuïren a la victòria de les armes del general Franco (combatents, membres de la quinta columna, passats de bàndol etc.) i que completaren els que ajudaren a bastir el nou estat i les seves institucions (partit únic, sindicats verticals etc. i es clar les desenes de milers de persones (alcaldes, regidors, diputats provincials, delegats de serveis, polítics i sindicals nascuts aquí, un nombre relativament elevat de catalans.

Carles Viver Pi Sunyer⁷ ja va assenyalar que durant el franquisme a Catalunya hi havia dues menes de personal polític un de quasi total procedència forana (capità general, governadors militars i civils, delegats provincials dels ministeris, cap superior de policia etc. que eren els que ostentaven el poder

⁶ Seguim en aquest apartat les tesis de l'historiador Martí Marín ja citat.

⁷ Veure: Viver Pi-Sunyer, 6. *El personal político de Franco (1936-1945)* editorial Vicens Vives. Barcelona 1978. També Climent, T. i Viver Pi-Sunyer, C. *El personal polític de la Província de Barcelona 1939-1959* revista Perspectiva Social, nº 13, 1979.

de debò. I havia un altre personal polític integrat per gent catalana que eren presents als ajuntaments i les diputacions i que es limitaven a gestionar aquestes institucions.

Després de l'intent del cop d'estat de 1936, la majoria de la burgesia catalana (representada políticament per la Lliga Catalana, i els grups de dretes monàrquics), espantada pel perill de la revolució social, s'imposà l'opció d'acceptar que els militars acabessin per les armes amb l'experiència del reformisme democràtic republicà i es fessin amb el poder. Aquesta opció en favor de la conservació de l'ordre social implicava, a més de la renúncia al liberalisme i la democràcia, també acceptar la liquidació de l'autonomisme català i la repressió de tots els signes, símbols i institucions distintives de la cultura pròpia i del conjunt de la catalanitat. El 1939 sense líders, organitzacions ni d'una política pròpia i de la seva identitat com grup social es trobà sense una funció social, política i dirigent rellevant. Trobarà però una fàcil adaptació dins del nou règim. Serà un grup social agraït per la recuperació de les fàbriques i les propietats i aprofitarà les possibilitats d'enriquiment que els oferia la política del nou règim especialment en el període de la autarquia econòmica⁸.

Per tant, a partir del 1939 només hi haurà una burgesia autòctona que com a molt, aspirarà a gestionar l'administració municipal i provincial. Es a dir que hi haurà una burgesia només local⁹ totalment subordinada als dirigents polítics franquistes i clarament integrada en les corporacions locals. Així des d'un primer moment la gent de la dreta local tradicional, les forces vives de sempre controlaran els ajuntaments i les diputacions. A Vilassar de Mar, com veurem, això no serà diferent.

L'instrument d'enquadrament, control i mobilització del franquisme per portar a terme la implantació de la seva política local fou el partit únic, la "Falange Española Tradicionalista y de las Juntas de Ofensiva Nacional Sindicalista (FET y de las JONS)"¹⁰. Creada pel decret d'unificació del 19 d'abril de 1937 que reunia en una nova i única organització política les dues principals forces que funcionaven en el bàndol franquista. El partit de signe feixista "Falange

8 L'any 1957 Jaume Vicens Vives escrivia: "...siendo incapaz de dirigir la Sociedad, le convenia dedicarse a la pura actividad económica, aún en condiciones poco favorables, mientras los demás velaban las armas sobre su cabeza...la catalana ha sesteado a remolque de los fabulosos negocios iniciales de la inflación, los cupos, y los créditos preferentes." a *História Social de España y América*, vol V Barcelona 1958, pàg. 133.

9 Borja de Riquer al pròleg del llibre de Marín, Martí *Els ajuntaments franquistes a Catalunya. Política i administració municipal 1938-1979*. Pagès, Lleida 2000. Pàg. 14 i següents.

10 Sobre la FET y de la JONS., veure: Thomas, J.M: *Falange, Guerra Civil, Franquisme, FET y de las JONS de Barcelona en els primers anys de règim franquista* Montserrat 1992.

Española y de la JONS", i l'organització "Comunión Tradicionalista (CT)"¹¹ de signe tradicionalista i carlina. El nou partit es conformà a la manera dels partits feixistes adoptant la gran majoria els punts programàtics de la Falange i una estructura amb el general Franco al cap de munt. Un cop acabada la guerra, l'agost de 1939 es crea l'estructura definitiva central (Jefatura Nacional, Consejo Nacional Junta Política, Secretaria General (amb rang de ministre), i serveis i branques ("Exterior", "Enseñanza", "Sección Femenina", "Obras Sociales", "Frente de Juventudes", "Sindicato Español Universitario", "Sindicatos CNS", "excombatientes", "excautivos", "justicia", etc, i seccions internes "Prensa y Propaganda", "Informaciones e investigación", etc). I l'organització provincial i local ("jefatura provincial", "jefatura local" i les seves respectives estructures).

Recte i vers de la invitació dels oficials de la divisió Littorio al ball del 14 de febrer de 1939 que tingué lloc al Casino del Foment convertit en seu de la *Falange*.

El partit únic, la FET y de las JONS es crea a Catalunya durant la Guerra Civil quan la "Jefatura Territorial de Cataluña FE de la JONS" esdevingué a Burgos, capital del govern rebel, "Delegación Territorial de Catalunya de Falange Española Tradicionalista y de las JONS" i els caps falangistes catalans passaren a comandar l'organització unificada marginant els carlins de la "Comunión Tradicionalista" que a la zona "nacional" eren una força superior als falangistes en efectius i implementació (de fet molts carlistes no s'integraren en el nou partit). L'organització unificada es convertí en una maquinaria d'enquadrament control i mobilització de la població. Es calcula que en el 1940 hi havia més de 100.000 afiliats a la província de Barcelona. L'organització diferenciava clarament entre militants ("camisas viejas", ex-combatents, ex-captius, quintacolumnistes, tradicionalistes, jonsistes que obtenien el carnet

¹¹ Sobre la Comunió Tradicionalista (CT), veure: terme Comunió Tradicionalista a l'Enciclopèdia Viquipèdia. Web: https://ca.wikipedia.org/wiki/Comuni%C3%B3_Tradicionalista (consultat en abril de 2016). I sobre les seves milícies els Requetés veure Enciclopèdia Viquipèdia. Web: <https://ca.wikipedia.org/wiki/Requet%C3%A8> (consultat abril de 2016).

ràpidament) i els adherits, afiliats d'última hora o després de la victòria. Per contra a l'organització juvenil el "Frente de Juventudes" la afiliació era molt més laxa. Integrar-se a la "FET y de las JONS" era un objectiu per a tots aquells que amb passat polític o sense, aspiraven a participar del joc polític accedint a càrrecs a l'administració local. S'integraren també antics cedistes monàrquics, alfonsins, republicans de dreta, lerrouxistes i regionalistes catalans (de la Lliga Catalana). A Vilassar de Mar no serà diferent com veurem.

L'assoliment hegemònic de la "FET y de las JONS" en l'administració local no estigué exempta d'obstacles atès que va ser l'exèrcit, no el partit únic el que va anar implantant la nova legalitat franquista als ajuntaments de Catalunya. Va ser l'Exèrcit d'ocupació a mida que anava ocupant les poblacions catalanes, el que procedí al nomenament de les primeres gestores provisionals, ja que el Ministeri de la Governació trigaria encara uns quants mesos a controlar totes les autoritats civils catalanes directament. La tasca de l'exèrcit d'ocupació en aquest afer presenta una constant bàsica en la predilecció pel nomenament com a alcaldes d'individus que haguessin col·laborat anteriorment amb la dictadura de Primo de Rivera o, en el seu defecte, amb el regim d'excepció d'octubre de 1934, en el període de suspensió de l'Estatut de Catalunya. En moltes ciutats catalanes mitjanes s'actuà així. Les gestores encapçalades per aquestes persones es completaren amb aquelles genèricament addictes, ja sigui per la seva militància catòlica o la seva ascendència dels cercles conservadors locals, etc. Això succeí perquè eren absents en els primers moments la majoria de líders locals de preguerra per repressió, exili o mobilització, i sobretot eren absents també el conjunt de joves combatents entrats a la política activa en els darrers mesos de la República o la mateixa guerra. Pocs mesos després el retorn d'aquests individus desferma la lluita per l'accés al control dels governs municipals. Una lluita que es produí d'una manera sorda, amagada a l'opinió pública (pel total control dels mitjans de comunicació) mitjançant un joc d'intrigues i denúncies de caràcter difamatori que creuaren els diversos rivals polítics davant de les autoritats provincials. Lluita interna de poder que no afectava només l'entorn dels ajuntaments; FET-JONS era tota ella un niu de conxorxes diverses que discorrien al voltant de les delegacions. Al mateix temps FET-JONS s'enfrontava a la concurrència d'altres col·lectius que podien posar en qüestió el seu paper cívico-polític, volgudament hegemònic. El principal d'aquests adversaris era la "Comunión Tradicionalista", però, també, la Falange vigilava de prop les restes del lobby de la Lliga Regionalista (Lliga Catalana) i els vells factòtums del monarquisme successivament reagrupats dins la "Unión Patriótica y Renovación Española-Dreta de Catalunya". A Vilassar de Mar aquets patró d'actuació no serà diferent.

No obstant, a finals de 1940 es pot dir que la situació política s'havia "normalitzat" arreu en la mesura que, tot i no haver desaparegut el conflicte ni les seves arrels, l'aparell governatiu havia assolit el control complet de l'administració local i de FET Y JONS, vinculant en molts casos els càrrecs de responsabilitat de l'una i del l'altra. A finals de 1939 (el règim especial militar d'ocupació decretat pel general E. Álvarez Arenas havia finalitzat amb el nomenament de Venceslao González Oliveros com governador civil de la província de Barcelona) s'obrí un procés ampli d'informació de la situació política catalana en el qual foren figures importants els aleshores militants falangistes, José María de Areilza com a inspector delegat per Madrid, Carlos Trías Bertran i Aurelio Joaniquet entre altres, es procedí a la renovació de les gestores de nomenament militar per equips de govern més homogenis i triats en funció de criteris més clarament polítics i ja no tant de circumstàncies.

4. L'administració local i el franquisme¹²

En la construcció de l'entramat institucional del nou règim franquista l'Administració local (els ajuntaments i les diputacions) serà sempre una peça força secundària. Sense capacitat de iniciativa i autonomia política, i en la pràctica gestora administrativa. Una institució o ens concebut perquè no li crees problemes polítics. Per tant fortament controlat per instàncies superiors (governador civil, Ministeri de Governació etc.) i integrada per gent fidel, disciplinada i deferent. Li va servir també com a forma de recompensar les adhesions i integrar els addictes.

L'Administració Local del règim franquista es va anar implantant i afermant durant la guerra civil al ritme de la conquesta del territori (a Catalunya a l'abril de l'any 1938 amb la conquesta de pobles i ciutats de les comarques lleidatanes). L'exercit d'ocupació franquista seguint l'ordre del 30 d'octubre de 1937¹³ anava nomenant alcaldes i gestores provisionals en cada localitat ocupada. Aleshores, a partir dels bans militars i civils s'estructurava la vida quotidiana i s'anava implantant la nova legalitat. Aquesta provisionalitat dels consistoris durà fins el 1945 amb l'entrada en vigor de la nova llei de règim local.

¹² Seguim en aquest apartat les tesis doctoral de l'historiador-especialista Martí Marín. Llibre: *Els Ajuntaments franquistes a Catalunya* ed. Pagés-Eumo 2006.

¹³ Text de la *Orden del Gobernador General de 30 de octubre de 1937* datada a Valladolid. L'ordre en principi provisional tingué vigència fins l'any 1945. El seu contingut dona instruccions sobre la creació de gestores dels municipis, sobre el personal polític a nomenar, etc. Veure: <http://www.ciudadanosporelcambio.com/mantenimiento/ficheros/Orden.pdf>

Amb la Llei de Bases del Règim Local de 1945¹⁴ tot i que el nou règim respectà les denominacions i els àmbits d'actuació tradicionals es va produir tot un procés que va significar una autèntica refundació dels aparells heretats de l'administració lliberal vigents amb més o menys oscil·lacions des de l'any 1812. No es crearen institucions noves però el seu funcionament fou adaptat pel règim de forma continuada. Un exemple: tota elegibilitat fou eliminada, el nomenament i destitució d'alcalde i dels presidents de diputacions passaven a ser la xarxa de governadors civils i del ministeri de governació. L'alcalde mantenia la doble funció de cap de l'Ajuntament i delegat governatiu. No estava sotmès a cap control dels regidors i podia destituir-los cautelament, etc.

L'aplicació l'any 1948 de l'article de renovació cada tres anys dels regidors per terços familiar, sindical i de representants d'entitats econòmiques, culturals o socials fou una mesura cosmètica del règim sense incidència significativa.

Els eixos de l'orientació de la Llei del 1945 en matèria d'administració local es fonamentaren en l'extensió del control governamental sobre els diversos òrgans: 1/ Control polític (mitjançant la figura del Governador Civil); 2/ Control administratiu (depuració del conjunt de funcionaris de l'etapa republicana i incorporació de nous fidels al règim de funcionaris); 3/ Control competencial (s'aplica una retallada competencial considerable, cedint-ne a l'aparell central o provincial), i 4/ Control financer (amb pressupostos molt limitats que impossibilitaven de facto cap marge d'actuació autònoma).

El resultat a la pràctica d'aquest control fou el manteniment d'un personal tècnic escassament preparat en tasques que havia de dur a terme llevat de les d'ordre públic i control social. Un personal polític poc incentivat per una gestió eficaç i per engegar iniciatives atès que la permanència en el càrrec no depenia de la voluntat dels ciutadans. En aquest context les diputacions provincials foren abocades a una vida grisa sense importància en la vida local i els ajuntaments s'instal·laren en la rutina durant dècades, en un ambient propici a la corrupció (abastiments, durant la postguerra, i la dinàmica urbanística en carrers de creixement poblacional).

¹⁴ Text de la *Llei de Bases de Regim Local de 1945*. Veure: <http://www.cervantesvirtual.com/obra/ley-de-17-de-julio-de-1945-de-bases-de-regimen-local-/>

5. Notes sobre els Ajuntaments franquistes a Vilassar de Mar

5.1 Etapa totalitària (1939-1945)

Context històric a Catalunya i Espanya:

L'etapa totalitària (1939-1945) anomenada també període “Blau” caracteritzat des de la perspectiva econòmica per l'estancament econòmic (de la renda per càpita, de l'agricultura, la indústria, l'aïllament internacional, racionament etc.), una política autàrquica i intervencionista (prescindir del comerç internacional, proliferació d'organismes de control, INI, corrupció generalitzada, etc.) i dificultats de recuperació industrial (restriccions elèctriques, dificultats d'abastament de productes bàsics i matèries primeres, etc.) i des de la perspectiva política Instauració del regim dictatorial feixista, condicionat al desenllaç de la 2ª guerra Mundial de l'any 1945. Una oposició feble i desorganitzada als sectors obrer i republicà. Lluita de guerrilles antifranquistes en zones de muntanya (“maquis”) fins el 1945.

El Context al municipi de Vilassar de Mar:

Segons les dades¹⁵ que es disposen, un any després de la instauració del nou règim a la vila hi vivien un total de 3.883 habitants dels quals 1.740 eren homes i 2.143 dones (desequilibri per les seqüeles de la guerra). Un total de 1.009 famílies, 943 en el nucli urbà i 66 a pagès. Hi havia 1.060 habitatges. La seu de l'Ajuntament tornarà a traslladar-se a l'edifici tradicional del Camí Ral. El pressupost municipal augmentarà progressivament: 199.500 pessetes (1939), 250.019 PTA (1942), 271.131 PTA (1943), 292.230 PTA (1944), i 343.390 PTA (1945). A l'igual que la plantilla que l'any 1939 es componia del Secretari-interventor, el Dipositari de fons i l'Oficial secretari, a més d'un agutzil-pregoner, dos serenos, ordenança, peó, encarregat de l'escorxador, encarregat del rellotge i de l'arquitecte municipal. Sense comptar el personal amb sou a càrrec de l'Estat, metge, comadrone, farmacèutic, mestres escola primària, etc.

L'entrada de les forces franquistes el 27 de gener del 1939 a Vilassar de Mar, comportà l'abolició de la legalitat republicana (l'Estatut d'Autonomia del 32 ja havia estat anul·lat pel govern de Burgos el 1938)¹⁶. Es procedirà a la instauració del nou règim dictatorial¹⁷ amb el guió establert que ja hem assenyalat més amunt.

15 Dades extretes de l'article “La població de Vilassar de Mar a través dels anys”. Revista Singladures, nº 4, any 1987. Corresponen al Cens de 1940.

16 Veure: Carlos Jimenez Villarejo “La destrucción del orden republicano, apuntes jurídicos”. Web: <http://hispanianova.rediris.es/7/dossier/07d006.pdf> (consultat l'abril de 2016)

17 La ocupación de Cataluña. La dictadura de Franco. Represión y Exilio. Veure: <http://cort.as/c-Aq>
També Enciclopèdia Viquipèdia: El Franquisme a Catalunya. Web: https://es.wikipedia.org/wiki/Franquismo_en_Catalu%C3%B1a (consultat l'abril de 2016)

En un Vilassar de Mar, ocupat per les forces italianes seran les autoritats militars d'ocupació ("Auditoria de Guerra del Ejército de Ocupación-Ejército del Norte") que prendran el poder. Nomenaran una Comissió Gestora Provisional amb un alcalde i cinc regidors, el dia 1 de febrer de 1939. El primer alcalde franquista serà Pau Bruguera Bosch, capità de la marina mercant (amb graduació militar de professió) i membre de la dreta local. Els cinc regidors designats seran Joan Ballester González, Joaquim Martí Oliver, Josep Mir Farreras, Llorenç Vilà Barberà, i Joan Batllori Martí (secretari). Pagesos dirigits del Sindicat Agrícola i del FSAL, Federació de sindicats agrícoles del litoral, la majoria eren membres de la dreta local (monàrquics i ex-membres de la Lliga Catalana.) ara afiliats a la FET y JONS. Alguns d'ells ja havien estat regidors de Vilassar de Mar, designats pel govern central durant el "Bienni negre" 1934-1936, quan la Generalitat fou intervinguda.

Ràpidament, com a tot el territori català que s'anava ocupant¹⁸ es substituiran els símbols republicans (banderes republicana i catalana), pels franquistes als edificis oficials i a les escoles, es dissoldran, ocuparan i confiscaran¹⁹ les seus dels partits polítics, sindicats²⁰ i associacions (un exemple: l'ocupació de l'Ateneu Vilassanès de la Classe Obrera que serà durant un temps seu de la FET y JONS local i després, l'any 1943 seu del "Frente de Juventudes"). S'iniciaran les detencions de vilassarencs significats amb el règim republicà (l'instrument jurídic serà la "Ley de Responsabilidades Políticas" de febrer de 1939)²¹. El nou consistori entre altres mesures reinstaurarà el castellà com a llengua oficial, per tant a partir d'aquest moment les actes del consistori tornaran a ser escrites en castellà, i es recuperarà la denominació de la vila anterior a la República, "San Juan de Vilasar" en detriment de la denominació "Vilassar de Mar". Entre altres qüestions es posà en marxa el dispositiu de depuració dels funcionaris municipals (l'arquitecte municipal durant l'etapa republicana Josep Ma. Deu i Amat fou expedientat i expulsat del càrrec)

18 Veure capítol "L'ocupació militar de Catalunya" a Solé Sabaté, Francesc "La repressió franquista a Catalunya", 1938-1953 edicions 62. Barcelona 2003.

19 Veure Enciclopèdia Viquipèdia: *Comisión Central Administradora de Bienes Incautados*. Web: https://es.wikipedia.org/wiki/Comisi%C3%B3n_Central_Administradora_de_Bienes_Incautados (consultat l'abril de 2016).

20 Els partits i sindicats dissolts i posats fora de la llei foren: *Acción Republicana, Izquierda Republicana, Unión Republicana, Partido Federal, Confederación Nacional del Trabajo (CNT), Unión General de Trabajadores (UGT), Partido Socialista Obrero Español (PSOE), Partido Comunista de España (PCE), Partido Sindicalista de Pestaña, Federación Anarquista Ibérica (FAI), Partido Nacionalista Vasco, Acción Nacionalista Vasca, Solidaridad de Obreros Vascos, Esquerra Republicana de Catalunya, Partido Galleguista, Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM), Ateneu Llibertari, Socorro Rojo Internacional, Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC), Unió de Rabassaires (UR), Acció Catalana Republicana, Partit Catalanista Republicà, Unió Democràtica de Catalunya, Estat Català, i totes les Lògies maçòniques y qualsevol d'altres entitats, agrupacions o partits filials o de anàloga significació als expressats.*

21 Veure text de la Llei a: <http://www.boe.es/datos/pdfs/BOE//1939/044/A00824-00847.pdf>, i comentaris sobre el conjunt la mateixa. Veure Enciclopèdia Viquipèdia. Web: https://es.wikipedia.org/wiki/Ley_de_Responsabilidades_Pol%C3%ADticas (consultat l'abril de 2016)

Una mostra del fervor franquista de l'època és l'acord que pren el Consistori el 10 d'abril de 1939 poc després d'acabar la guerra, pel qual al començar les sessions: "...se acuerda que todos los Gestores (Regidores), brazo en alto, deban contestar al grito: Saludo a Franco. Arriba España !! seguido de una invocación a Dios por la Presidencia para el acierto de las sesiones , y al finalitzar las mismas acabar con el grito triple de: España !! por el Sr. Alcalde y contestadas por los gestores con "Una, Grande y Libre".

Paral·lelament es creava la secció local de la "Falange Española Tradicionalista y de las JONS". La "Jefatura Local de la FET y de las JONS"²², ocupa el local del Casino. El nou partit partia de zero, atès que abans de la guerra no hi havia cap militant falangista a la vila. Els nous militants que nodriran el partit vindran de la dreta local que havia tingut protagonisme durant la dictadura de Primo de Rivera i la República i dels catòlics, així com de persones i familiars que havien patit la repressió durant la guerra, ex captius i ex combatents franquistes²³. El seu primer cap fou en Pere Cabot Puig²⁴, propietari pagès que havia estat alcalde de Vilassar de Mar durant al Dictadura de Primo de Rivera els anys 1929-1930 i líder del Sindicat Agrícola el 1934 i de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya el 1935. La "Jefatura Local de la Falange" com altres en les altres poblacions catalanes s'organitzarà en diverses seccions ("Investigación e Información"; "Auxilio Social", "Sección Femenina", "Prensa y Propaganda", "Organización Juvenil/Frente de Juventudes", etc.).

22 Es disposen de poques dades sobre la creació de la FET y de las JONS a Vilassar de Mar. Tot i això no sembla que intervinguessin directament el grup de Falange de Barcelona en la figura de Carlos Trias Bertran, cap de l'organització a Barcelona amb lligams familiars a Vilassar per la seva esposa Teresa Sagnier Puig-Mir, de "Can Xani". Tampoc que tinguessin protagonisme els Tradicionalistes (CT) vilassarencs com Joan Pujol Borotau (Terç Ntra. Sra. De Montserrat), Mn. Pere Ribot Sunyer (Terç Crist Rei), Josep i Jacint Casanovas Nadal (Terç de Salamanca, León y Zamora) de "Can Nyol" petit, entre d'altres que recuperades les seves fàbriques i propietats es dedicaren a l'activitat privada. Tot apunta que fou el grup encapçalat per Pere Cabot Puig, afiliat a Falange durant la seva estada a Burgos el que prengué la iniciativa i el poder.

23 Tingué un gran pes el grup pagès, productors de la Mataró Patatoes, d'ideologia dretana i monàrquica molts d'ells amb lligams familiars, que havia liderat el Sindicat Agrícola, i els Sindicats Agrícoles del Litoral. Molts d'aquest grup ja havien detestat càrrecs durant Dictadura de Primo de Rivera, i durant la República i s'afiliaran a la Falange a partir de l'any 1936.

24 Pere Cabot Puig (Masia de Can Cabot) El 1936 ja havia arribat a Burgos on s'afilià a la FET y de las JONS, col·laborant amb el govern rebel i serà un dels caps de la secció territorial catalana. És un dels signants amb el seu fill, un nebot i d'altres vilassarencs de la carta de "Cent Catalans de suport a Franco de l'any 1936-37" (veure DE RIQUER, Borja: *"Un document excepcional: la declaració de suport als militars sotlevats el 1936 d'un centenar de catalans"*, dins Miscel·lània d'homenatge a Josep Benet. Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1991). Durant el franquisme ocupa càrrecs rellevants a la CNS, el sindicat vertical del 1940 al 1947 serà president de la Cámara Oficial Agraria i cap de l'*Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos de la Provincia de Barcelona*, on amb el grup de pagesos vilassarencs y maresmenys (Julián Carbonell Bassa, Pere Cabot Lleonart, Ramon Ramon Pera, Valentí Rodon i Torrents, Antoni Cabot Anglès, Esteban Figueras Marata, Joan Aldrufeu Gurgui., Josep Carbonell Coll, Casimiro Gel, Jaume Planiol Argelès, Antonio Durán Mora, entre altres) mantindrà una pugna pel poder al si del sindicat vertical amb altres lobbys pagesos i el governador civil (veure: *Propietarios, verticalistas e intermediarios. Hermandades y poder agrario en la provincia de Barcelona (1939-1945)*). Web: http://seha.info/pdfs/ii_asociacionismo/II-tebar.pdf (consultat l'abril de 2016).

La “Jefatura Local” serà de fet on raurà el poder efectiu i es convertirà en una maquinària d’enquadrament, control (elaboració d’informes personals del comportament polític i social dels veïns del poble, informes demanats per presons, camps de treball, tribunals civils i militars, empreses, ajuntaments, etc.) i mobilització de la població (festivals, desfilades, concentracions, etc. per celebrar festes polítiques, religioses, commemoracions del partit i les seves seccions, benediccions de locals i banderes, etc). Tindrà un paper clau el governador civil en la designació o cessament d’alcaldes i regidors de la vila. Igualment en la repressió contra els vençuts republicans de la vila (mitjançant denúncies, la investigació de persones significades, emissió d’informes per als tribunals militars etc. que podien resultar determinants per la sort dels veïns detinguts i encausats)²⁵.

El primer alcalde franquista, però durà poc més de tres mesos. L’abril de 1939 es produïa el traspàs per causes naturals de Pau Bruguera Bosch (1871-1939). L’1 d’abril de 1939 finalitzarà la guerra, i vuit dies després el Comandant Militar de Mataró, d’acord amb la proposta de la “Jefatura Local de Falange Española Tradicionalista y de las JONS” de la vila, nomenarà nou alcalde gestor al regidor Joan Batllori Martí, en un Ple extraordinari²⁶. Restarà en el càrrec fins al 1940.

Durant el 1940 es produirà un nou canvi. Serà cessat en Batllori Martí en ser-li obert un expedient pel Tribunal de Responsabilitats Polítiques sobre les seves activitats abans i durant la Guerra Civil, i designat, ara ja pel Governador Civil, nou alcalde en Joan Ballester González nat a Arenys de Mar, pagès i lligat al mateix grup de pagesos membres de Falange a la cúpula de la “Jefatura Local” d’aquest partit a la vila.

L’any 1939 la Casa de la Vila retornarà a l’edifici original del Camí Ral, previ retorn als seus propietaris de Can Viladomiu, seu municipal durant part del període republicà.

25 Al voltant d’un centenar de vilassarencs van ser encausats (procediment judicial: Afegim Annex 3 llistat de processats. Consell de Guerra Sumaríssim) pels tribunals militars franquistes Veure Arxiu Nacional de Catalunya “Procediments judicials militars (Sumaríssims) Arxiu del Tribunal Militar 3er. de Barcelona 1939-1980 “. Veure:

http://anc.gencat.cat/web/contenut/anc/documents/arxiu/GUIA_SUMARISSIMS.pdf

26 Veure Annex I Resum ‘Actes dels Plens Municipals...’

Portada del Diario de Mataró, òrgan de FET y JONS de 11 de febrer de 1939.

Sobre els fets esdevinguts en els primers temps 1939/1940 d'aquesta etapa a la vila pot consultar-se el capítol "El Final" del llibre de Francesc-Xavier Ramon i Pera ja citat, el resum de les Actes Municipals del mateix llibre, i el Resum de les Actes Municipals de l'Annex de l'article publicat al Singladures nº 33. En total en aquesta primer període fins el juliol de 1941, es feren 67 sessions del consistori i foren nomenats 3 alcaldes. Els alcaldes Pau Bruguera i Jaume Batllori, presidiran 47 sessions, i l'alcalde Joan Ballester 17.

El 16 de juliol de 1941, mitjançant telegrama del Governador Civil de la província, es produeix la renovació total del Consistori. Es nomena alcalde a Ramon Marimon Sarquellas²⁷, i regidors Ramon Ramon Pera (1r tinent d'alcalde); Lluís Garcia Tura (2º tinent de alcalde); Manuel Roca Marsal, Francesc Fontrodona Bruguera, Josep Collet Parés; Josep Gallemí Mas, Jaume Sabatés Serra, Ramon Bartrolí Vallés. L'anàlisi dels càrrecs nomenats, tots membres de FET y JONS de la vila, revela clarament que és el primer consistori on la "Jefatura Local" ha tingut un paper primordial. El discurs abrandat d'acceptació de l'alcalde corrobora aquesta afirmació. El mandat de Ramon Marimon serà llarg durarà fins l'any 1944.

Durant el mandat de Ramon Marimon a petició del consistori la Guardia Civil s'establirà a la vila, prèvia demanda del consistori i l'aprovació de les despeses econòmiques d'adequació de l'edifici de la seva caserna (1941). S'afavorirà la col·laboració amb l'"Hermandad de Agricultores y Ganaderos" local (antic Sindicat Agrícola). Es contribuirà amb una subvenció a l'església per la recuperació del nou temple parroquial, es procedirà al canvi de nom de carrers (Av. Generalísimo, Plaza de los Caidos (Plaça de l'Església), calle de la Liberación (Camí Ral), etc.).

L'alcalde Marimon durant la Festa Major de 1945.

es municipalitzarà el servei de pompes fúnebres (concessió a "La Sepulcral" de Mataró), s'acordarà demanar l'establiment de sucursal bancàries, es faran contractes amb companyies per l'enllumenat públic, es mantindrà tancat l'Ateneu Vilassanès, per després autoritzar el seu ús pel "Frente de Juventudes" local, els anys l'any 1942 i el 1943 i afavorir l'enquadrament dels joves de 14 a 21 anys. Es cobrirà vacants d'arquitecte municipal i de farmacèutic municipal (Manuel Roca Marsal) i de metge. Contribuirà amb una aportació econòmica a la construcció del nou temple (14. 000 PTA per la construcció de l'altar major) que s'inaugurà el juny de 1945.

27 Membre de la "FET y JONS" local. Es va passar al bàndol franquista durant la Guerra Civil. Va ser membre de la Junta de l'entitat "Esbarjo, societat recreativa", com tresorer l'any 1932. Veure el llibre: Ramon i Pera, Francesc-Xavier Vilassar de Mar 1936-1939. Una història que no s'ha d'oblidar, però que no s'ha de repetir Editorial OIKOS-TAU Vilassar de Mar 1998, pàg. 113, 132, 314, 317, i 325.

Un acord significatiu del consistori és amb motiu de l'atorgament, de la distinció de Cavaller de la "Gran Cruz de l'Ordre Civil del Mérito Agrícola" a Pere Cabot Puig el juliol de 1944, el mes de novembre se'l nomenarà fill adoptiu de la vila. Pere Cabot havia estat alcalde durant la Dictadura de Primo de Rivera i era el cap de la "Jefatura Local de la FET y JONS". Per tant, camarada de l'alcalde i regidors i realment la figura que manegava el poder polític de la vila i en un altra nivell, el sector agrícola i del camp, de la CNS (President Cámara Agraria de la província).

El mandat de l'alcalde Ramon Marimon finalitzarà amb la seva dimissió a finals del mes de novembre de 1945 arran, pel que es pot deduir de les actes municipals, per desacord i falta de confiança entre ell i part del regidors. El Governador Civil nomenarà per substituir-lo Josep Collet Parés membre de la FET y JONS i ex combatent, el 27 -11-1945. Aquest any segons la majoria dels historiadors assenyala l'inici d'una nova etapa que passem a descriure.

5.2. Etapa d'aïllament internacional i l'autarquia econòmica (1945-1952),

Context històric a Catalunya i Espanya:

Etapa condicionada per la fi de la 2ª Guerra Mundial amb tot el triomf de les potències aliades democràtiques que suposarà la condemna del règim i el seu aïllament internacional. Franco respongué, políticament, desmarcant-se progressivament de l'ala feixista en benefici de la resta de sectors de la dreta (militars, carlins, monàrquics i catòlics) i iniciant la institucionalització del règim (lleis fonamentals, "Fuero de los Españoles", "Ley de Sucesión a la Jefatura del Estado", etc). I en la vessant econòmica, amb una política autàrquica que va alentir el desenvolupament de l'Estat i que va agreujar les dures condicions de vida de la població durant més d'una dècada. Una oposició molt feble i poc organitzada amb les organitzacions obreres i republicanes a l'exili. Dura repressió de les primeres vagues el 1946 i 47.

Context al municipi de Vilassar de Mar:

Segons les dades demogràfiques que es disposen, Vilassar de Mar continuarà sent el 1945 una població estancada, el cens era de 3.751 habitants (1.698 homes i 2.053 dones) i havia disminuït en 132 habitants, tot i que a l'estiu amb els estiuejants s'apropava als 6.000). La vila creixerà lentament al final del període estudiat, l'any 1952 serà de 3.978 habitants. La "Jefatura Local de la FET y JONS" continuava sent de facto el poder polític i l'eix cohesionador a la vila que integrava excombatents i ex captius, auxiliada per la Guardia Civil i sempre

sota la vigilància, el control i les ordres del Governador Civil, que nomenava y cessava els alcaldes i regidors. En la línia d'una imatge de desfeixistació al llarg d'aquesta etapa s'implementaran la Llei de Bases de Règim Local de 1945 i el seu desenvolupament l'any 1948, en que es produiran les eleccions del terç familiar, sindical i veïnal. El pressupost municipal fou augmentant progressivament l'any 1947 en 437.478 PTA, el 1948 de 488.105 PTA, el 1949 de 598.869 PTA, el 1950 de 582.959 PTA i el del 1951 de 610.887 PTA.

El nou alcalde Josep Collet Parés²⁸ del sector pagès (President de la "Hemandad de Labradores y Ganaderos" (1941-1945) era excombatent i membre com la resta de regidors, de "FET y JONS" (carnet 57) nomenat el novembre de 1945 tindrà un mandat de continuïtat amb l'anterior equip de regidors fins als inicis de l'any 1946. Durant aquest període fora de les qüestions de tràmit, l'única qüestió rellevant tractada serà la felicitació del Consistori a Pere Cabot Puig²⁹, el jerarca de la "Jefatura Local" que realment manava a Vilassar, pel seu nomenament com diputat provincial (Diputació de Barcelona) pel Governador Civil. El seu mandat s'allargarà fins el novembre de 1947. Presidirà 72 sessions de la comissió gestora, a més de les suspeses per falta de quòrum.

Francesc Cabot Lleonart

El gener de 1946 el Governador Civil nomenarà nous regidors per cobrir les baixes. Nomenarà a Pere Cabot Lleonart, fill del jerarca falangista Pere Cabot Puig, per cobrir una vacant i Ferran Bruguera Masriera en substitució de Josep Gallemí Mas, tots dos de filiació falangista.

Entre finals de 1945 i principis de l'any 1946, conseqüència de l'aplicació de la Llei de Bases Règim Local de 1945³⁰, permetrà que l'ajuntament implementi diversos impostos (contribucions, impost de "consumo de lujo", etc.) que afecten a tots els comerciants i propietaris de bars i d'espectacles (Teatre Cine Círcol, sessions de cinema del Patronat municipal, etc) que obligaren a intervenir a la Comissió de Hisenda vista la quantitat de recursos i reclamacions presentades pels afectats.

28 Veure Ramon i Pera, *Francesc-Xavier Vilassar de Mar 1936-1939*. Pàgines, 111, 131, 132, 149, 316 i 317.

29 Veure nota 24.

30 Veure nota 14.

Es continuarà afavorint al sector pagès del municipi (al que pertanyien gran part dels regidors) amb el pòsit agrícola municipal que proporcionava la possibilitat de accedir a crèdits econòmics (2.000 PTA). També donatius o subscripcions per l'església, el "Frente de Juventudes", "División Azul", Festa Major, etc. Seguiran les tradicionals assistència a processons, telegrams o cartes de felicitacions d'onomàstiques de Franco, governador civil, a S.S Papa Pius XII (dogma "Asunción de la Virgen Maria"), etc.

El novembre de 1947 el governador civil procedeix a la renovació del Consistori amb el nomenament de Santiago Lafarga Arenas³¹, membre de la "FET y JONS", local i ex captiu. L'acompanyarà l'ex alcalde Ramon Marimón Sarquellas, ara com 1er tinent d'Alcalde i vocal de Governació; en Miquel Ramon Porta, 2^{on} tinent d'Alcalde i vocal de Governació; en Salvador Cahué Ribas, vocal d'Hisenda; en Francisco Artigas Parera, vocal d'Hisenda; en Jaume Casanovas Lloveras, vocal de Foment; Benet Pera Balasch, vocal de Foment; Pere Almera Argimon, vocal de Governació; Felip Cisa Ricart, vocal de Governació. El nou alcalde tindrà un mandat llarg atès que s'allargarà fins el desembre de 1951. Durant el seu període es posaran les mesures de la Llei de Bases de l'Administració Local de 1945, referent a l'elecció de regidors pel terç sindical, familiar, i veïnal. A diferència dels anteriors mandats es faran en el conjunt dels quatre anys moltes menys sessions del consistori, un total de 69 amb anys com el 1950 que únicament se'n faran 6.

Segell franquista de l'Ajuntament de Vilassar de Mar i detall de la coberta del llibre d'actes de les sessions de ple 1949-1951.

31 Veure Ramon i Pera, Francesc-Xavier *Vilassar de Mar 1936-1939*. Pàgines, 131, 132, 145 i 427.

En la fase dels dos primers anys 47 i 48 les sessions de la comissió permanent, la tasca realitzada serà de continuïtat amb els habituals telegrams de felicitació a Franco, al governador civil, el suport a SS el Papa, les commemoracions del dia “de la Liberación”, donatius o suport a l'església, al “Frente de Juventudes”, al sector pagès, per sufragar símbols de la guerra civil (“Placa al crucero Canarias”, “monumento a los Caídos”), etc. Serà en aquests anys que es recuperarà la tradició de la “Festa de les Enramades” amb els “macips i les enramades”. També s'aprovarà el projecte de construcció de la nova seu de l'Ajuntament a la plaça de mercat.

Un esdeveniment important és el cessament del regidor, vocal d'Hisenda, Salvador Cahué Ribas per causes que no s'especifiquen (acta de 8 d'agost de 1948).

A l'octubre de 1948 s'anuncia la implementació de mesures a les eleccions municipals³² (Ilei de 1945), amb regidors elegits dels “tercios familiar, sindical y vecinal” i es portaran a terme el gener/febrer de 1949 (no es disposen dels resultats, ni del cens, núm. de votants, candidats, etc, així com les actes d'elecció, atès que l'acta del consistori no ho menciona). El febrer d'aquest any el nou consistori restarà d'aquesta forma: Alcalde: Santiago Lafarga Arenas,. Pel terç de representació familiar: Jeroni Marsal Mir; Josep Punsola Anglada; Pere Ramon Guardiola. Pel terç de representació sindical: Josep Castellà Vinardell i 2^{on} Tinent d'Alcalde; Gonçal Garcia Tura i 1er Tinent d'Alcalde; Josep Gallemí Mas. Pel terç de representació veïnal: Jaume Sabatés Serra; Ramón Bartrolí Vallés i Agustí Domingo Rocosa. S'hi faran canvis en el funcionament amb una comissió permanent de reunió setmanal i el ple municipal que es reunirà trimestralment.

Amb la incorporació d'aquests nous regidors de filiació franquista però no tots de la “FET y JONS” (que mantindran, però, el lloc claus com la comissió permanent) hi haurà un major nivell de debat i de propostes al si del plenari que, s'anirà diluint l'últim any del període, on la manca d'assistència reiterada de sis dels regidors arribarà l'extrem que l'alcalde els sancioni amb una multa econòmica.

El període serà de continuïtat, a més de les gestions de temes d'urbanisme, permisos d'obres, enllumenat, etc. es continuarà amb els temes com la Festa Major, la Festa d'Enramades, subvencions a la Unió Esportiva Vilassar, donatius a l'església parroquial, assistència a processions, telegrams de felicitació a Franco, governador

32 Sobre les eleccions municipals com mesura cosmètica del règim veure Martí Marín. Llibre: *Els Ajuntaments franquistes a Catalunya* ed. Pagés-Eumo 2006, pàgina 209 i següents.

Civil, etc., celebració del 18 de juliol, 27 de gener “dia de la Libración”, sufragant despeses de la caserna de la Guardia Civil (obres, pintura, medecines etc.), la “Jefatura Local de FET y JONS”, la delegació local de la “secció Femenina de la FET y JONS”, “Frente de Juventudes”, etc.

El deteriorament del Consistori (a les darreres sessions del 1951 només participen l'Alcalde i dos regidors), finalitzarà amb les eleccions municipals de gener/febrer de 1952, la designació pel governador civil d'un nou Alcalde, en Felip Cisa Ricart, membre de la FET y JONS, passat al bàndol franquista l'any 1937 i que va fer la guerra com “Alférez Provisional”. El seu mandat s'allargarà fins l'any 1958. Encapçalarà un consistori en gran part renovat. Atès que s'entra en una nova etapa del règim, el tractarem en un pròxim article.

La primera seu de la secció local de la FET y de las JONS, al primer pis de l'edifici del Casino del Foment. Aquí tingueren lloc les ignominioses rapades al zero de les dones llibertàries. Anys a venir els falangistes passaren a ocupar l'antiga escola coneguda com el Cumu de nois, al carrer de Sant Joan, avui convertit en Hotel d'entitats.

ANNEX 1: Quadre d'alcaldes i regidors període franquista. Etapa 1939-1945 i Etapa 1945-1951.

1 ^{er} . Cognom	2 ^{on} . Cognom	Nom	Càrrec	Filiació	Anys
Almera	Argimon	Pere	Regidor	FET y JONS	1947-1949
Artigas	Parera	Santiago	Regidor	FET y JONS	1947-1949
Ballester	González	Joan	Regidor i Alcalde	FET y JONS	1939-1941
Bartrolí	Vallés	Ramon	Regidor	FET y JONS	1949-1951
Batllori	Martí	Joan	Alcalde	FET Y JONS	1939-1941
Bruguera	Masriera	Ferran	Regidor	FET y JONS	1946-1948
Bruguera	Bosch	Pau	Alcalde	FET y JONS	1939-1939
Cabot	Lleonart	Pere	Regidor	FET y JONS	1946-1948
Cahué	Ribas	Salvador	Regidor	FET y JONS	1947-1948
Casanovas	Lloveras	Jaume	Regidor	FET y JONS	1947-1949
Castellà	Vinardell	Josep	2 ^{on} Tinent d'alcalde	Franquista/ T. Sindic.	1949-1951
Cisa	Ricart	Felip	Regidor	FET y JONS	1947-1949
Collet	Parés	Josep	Alcalde i regidor	FET y JONS	1945-1947 (1941-49)
Domingo	Rocosa	Agustí	Regidor	Franquista	1949-1951
Fontrodona	Bruguera	Francesc	Regidor	FET y JONS	1941-1946
Gallell	Mas	Josep	Regidor	FET y JONS	1949-1951 (1941-46)
Garcia	Tura	Lluís	2 ^{on} .Tinent d'alcalde	FET y JONS	1941-1946
Garcia	Tura	Gonçal	Regidor	FET y JONS	1949-1951
Lafarga	Arenas	Santiago	Alcalde	FET y JONS	1947-1951
Marimon	Sarquellas	Ramon	Alcalde i Regidor	FET y JONS	1941-1944 (1949-51)
Marsal	Mir	Jeroni	Regidor	(Lliga Reg.) Franquista/ T. fam.	1949-1951
Martí	Oliver	Joaquim	Regidor	FET y JONS	1939-1941
Mir	Farreras	Josep	Regidor	FET y JONS	1939-1941
Pera	Balasch	Benet	Regidor	FET y JONS	1947-1949
Punsola	Anglada	Josep	Regidor	Franquista/ T.Fam.	1949-1951
Ramon	Pera	Ramon	Primer Tinent d'Alcalde	FET y JONS	1941-1946
Ramon	Porta	Miquel	1 ^{er} . tinent d'alcalde	FET y JONS	1947-1949
Ramon	Guardiola	Pere	Regidor	Franquista/ T. Fam.	1949-1951
Roca	Marsal	Manuel	Regidor Síndic	FET y JONS	1941-1946
Sabatés	Serra	Jaume	Regidor	FET y JONS	1949-1951 (1941-46)
Vila	Barbarà	Llorenç	Regidor	FET y JONS	1939-1941

ANNEX 2: Resum de les actes de ple de l'Ajuntament de Vilassar de Mar 1939-1952.

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Ordinària	1.2.1939. III Año Triunfal	10:00	Pablo Bruguera Bosch	Juan Ballester González , Abastecimientos y Culto; Joaquín Martí Oliver , Cementerios, Fomento y Sanidad; José Mir Farreras , Trabajo, Personal Ayuntamiento, Auxilio Social; Lorenzo Vila Barbarrá , Agricultura, Enlace Sindicato y Venta pública; Juan Batllori Martí , Hacienda.	<i>Acta en castellano.</i> Reunión de la Comisión Gestora nombrada por la Auditoria de Guerra del Ejército del Norte. Nombramientos de carácter provisional hasta que el Ministerio del Interior proceda a la constitución definitiva y puesto en conocimiento de la Auditoria de Guerra del Ejército de Ocupación radicante en Zaragoza..
Ordinària	17.2.1939 III Año Triunfal	17.00	Pablo Bruguera Bosch	Joaquín Martí ; José Ribas ; Lorenzo Vila ; J. Batllori y otra firma ilegible.	Trasladar la Casa Municipal al local antiguo del Camino Real, donde estaba instalada antes de la dominación roja, dejándolo libre y a disposición de su propietario la casa donde actualmente se halla instalada, Calle San Pablo nº 9 y 10.
Ordinària	10.3.1939 III Año Triunfal	17:00	Juan Ballester González (alcalde accidental)	Joaquín Martí ; José Ribas ; Lorenzo Vila ; J. Batllori ; José Mir y otra firma ilegible.	Reunión de la Comisión Gestora y asistencia de los vocales de la misma, para tratar diversos asuntos que atañen a la población.
Extra ordinària	8.4.1939. Año de la Victoria	18:00	Juan Batllori Martí	Joaquín Martí ; José Ribas ; Lorenzo Vila y otra firma ilegible.	La Comandancia Militar de Mataró en consideración de la propuesta de la Jefatura Local de la F.E.T. y de la J.O.N.S. de San Juan de Vilasar, nombra a Juan Batllori Martí que toma posesión del cargo de alcalde, cedido por el alcalde accidental Juan Ballester González.
Ordinària	30.6.1939 Año de la Victoria	18:00	Juan Batllori Martí	Joaquín Martí ; José Ribas ; Lorenzo Vila y dos firmas ilegibles.	El alcalde solicita un permiso de dos meses por su enlace y propone la designación del señor Juan Ballester González como alcalde accidental
Ordinària	13.9.1939 Año de la Victoria	20:00	Juan Batllori Martí	Joaquín Martí ; José Ribas ; Lorenzo Vila y otra firma ilegible.	El alcalde se incorpora a los plenos de la Comisión Municipal Gestora
Extra ordinària	16.11.1940	11:00	Juan Ballester González	Joaquín Martí ; José Ribas ; Lorenzo Vila y dos firmas ilegibles.	Telegrama del Gobernador Civil de la Provincia a l'alcalde Juan Batllori Martí de su cese por incoación de un expediente por el Tribunal de Responsabilidades y nombrando al primer teniente de alcalde Juan Ballester González.

SINGLADURES 34

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Extraordinària	24.7.1941	16:00	Ramon Marimón Sarquellas , toma posesión en nombre de las jerarquías locales de FET y de las JONS (vistiendo el uniforme de jefe local del Movimiento). Nombrándole presidente de tres Comisiones: Hacienda, Fomento y Gobernación.	Ramon Ramon Pera (1r teniente de alcalde y vocal de Fomento); Luis García Tura (2º teniente de alcalde y vocal de Hacienda); Manuel Roca Marsal (Síndico y vocal de Gobernación); Francisco Frontodona Bruguera (vocal de Fomento); José Collet Parés (vocal de Fomento y de Gobernación); José Gallemí Mas (vocal de Gobernación); Jaime Sabatés Serra (vocal de Hacienda); Ramon Bartrolí Vallés (vocal de Hacienda)	Telegrama del Gobernador Civil de la Provincia, acordando renovación de la Comisión Gestora Municipal. El alcalde saliente felicita a los nombrados. El nuevo alcalde agradece la colaboración prestada por el alcalde saliente, Sr. Ballester y la ayuda a la Falange Local. Y trabajará con entusiasmo por España, Falange y el Caudillo, terminando con el grito de "Arriba España" que contestaron todos los asistentes.
Ordinària	23.02.1944	21:00	Ramon Marimon Sarquellas	Francisco Frontodona; Luis García; José Gallemí; Jaime Sabatés; Manuel Roca; Ramon Ramon; José Collet	Acordar hacer constar en el Acta el sentimiento de la Corporación por el fallecimiento de D. Manuel Roca Guardia , (q.e.p.d) quién desempeñó el cargo de Alcalde de esta Municipalidad durante el Gobierno del General Primo de Rivera.
Extraordinària	24.7.1941	16:00	Ramon Marimón Sarquellas , toma posesión en nombre de las jerarquías locales de FET y de las JONS (vistiendo el uniforme de jefe local del Movimiento). Nombrándole presidente de tres Comisiones: Hacienda, Fomento y Gobernación.	Ramon Ramon Pera (1r teniente de alcalde y vocal de Fomento); Luis García Tura (2º teniente de alcalde y vocal de Hacienda); Manuel Roca Marsal (Síndico y vocal de Gobernación); Francisco Frontodona Bruguera (vocal de Fomento); José Collet Parés (vocal de Fomento y de Gobernación); José Gallemí Mas (vocal de Gobernación); Jaime Sabatés Serra (vocal de Hacienda); Ramon Bartrolí Vallés (vocal de Hacienda)	Telegrama del Gobernador Civil de la Provincia, acordando renovación de la Comisión Gestora Municipal. El alcalde saliente felicita a los nombrados. El nuevo alcalde agradece la colaboración prestada por el alcalde saliente, Sr. Ballester y la ayuda a la Falange Local. Y trabajará con entusiasmo por España, Falange y el Caudillo, terminando con el grito de "Arriba España" que contestaron todos los asistentes.
Ordinària	23.02.1944	21:00	Ramon Marimon Sarquellas	Francisco Frontodona; Luis García; José Gallemí; Jaime Sabatés; Manuel Roca; Ramon Ramon; José Collet	Acordar hacer constar en el Acta el sentimiento de la Corporación por el fallecimiento de D. Manuel Roca Guardia , (q.e.p.d) quién desempeñó el cargo de Alcalde de esta Municipalidad durante el Gobierno del General Primo de Rivera.

L'Ajuntament de Vilassar de Mar durant el franquisme. Els alcaldes i regidors

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Extraordinària	16.11.1940	11:00	Juan Ballester González	Joaquin Martí; José Ribas; Lorenzo Vila y dos firmas ilegibles.	Telegrama del Gobernador Civil de la Provincia a l'alcalde Juan Batllori Martí de su cese por incoación de un expediente por el Tribunal de Responsabilidades y nombrando al primer teniente de alcalde Juan Ballester González.
Extraordinària	24.7.1941	16:00	Ramon Marimón Sarquellas , toma posesión en nombre de las jerarquías locales de FET y de las JONS (vistiendo el uniforme de jefe local del Movimiento). Nombrándole presidente de tres Comisiones: Hacienda, Fomento y Gobernación.	Ramon Ramon Pera (1r teniente de alcalde y vocal de Fomento); Luis García Tura (2º teniente de alcalde y vocal de Hacienda); Manuel Roca Marsal (Síndico y vocal de Gobernación); Francisco Frontodona Bruguera (vocal de Fomento); José Collet Parés (vocal de Fomento y de Gobernación); José Gallemí Mas (vocal de Gobernación); Jaime Sabatés Serra (vocal de Hacienda); Ramon Bartroli Vallés (vocal de Hacienda)	Telegrama del Gobernador Civil de la Provincia, acordando renovación de la Comisión Gestora Municipal. El alcalde saliente felicita a los nombrados. El nuevo alcalde agradece la colaboración prestada por el alcalde saliente, Sr. Ballester y la ayuda a la Falange Local. Y trabajará con entusiasmo por España, Falange y el Caudillo, terminando con el grito de "Arriba España" que contestaron todos los asistentes.
Ordinària	23.02.1944	21:00	Ramon Marimon Sarquellas	Francisco Frontodona; Luis García; José Gallemí; Jaime Sabatés; Manuel Roca; Ramon Ramon; José Collet	Acordar hacer constar en el Acta el sentimiento de la Corporación por el fallecimiento de D. Manuel Roca Guardia , (q.e.p.d) quién desempeñó el cargo de Alcalde de esta Municipalidad durante el Gobierno del General Primo de Rivera.
Ordinària	11.10.1944	21:00	Ramon Marimon Sarquellas	Francisco Frontodona; Luis García; José Gallemí; Jaime Sabatés; Manuel Roca; Ramon Ramon	Decreto de 17 de Julio publicado en el Boletín Oficial del Estado del día siguiente, por el que se concede al Excmo. Sr. D. Pedro Cabot y Puig , Presidente de la Cámara Oficial Agrícola, la Gran Cruz de la Orden Civil del Mérito Agrícola por los servicios prestados a la agricultura y se le nombra hijo adoptivo de esta villa. (Pedro Cabot y Puig, fue alcalde durante el Gobierno del General Primo de Rivera)

SINGLADURES 34

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Extraordinària	31.03.1946	10:00	José Collet Parés	Francisco Frontodona; Jaime Sabatés; Manuel Roca; Ramon Ramon; Ramon Bartrolí	<i>El alcalde José Collet Parés queda proclamado compromisario de este Ayuntamiento para las próximas elecciones a de Procurador en Cortes representante de los municipios de esta Provincia</i>
Ordinària	09.05.1946	22:00	José Collet Parés	Francisco Frontodona; Manuel Roca; Ramon Ramon; Ramon Bartrolí	<i>Darse por enterados del nombramiento del Sr. Alcalde de Sabadell, D. José Ma. Marcet Coll, Procurador en Cortes por esta Provincia</i>
Extraordinària	02.12.1946	21:00	José Collet Parés	Francisco Frontodona; Manuel Roca; Jaime Sabatés; Ramon Ramon; Ramon Bartrolí; Pedro Cabot; Fernando Bruguera.	<i>Dar posesión de los cargos de Gestores nombrados per el Excmo. Sr. Gobernador Civil a los señores D. Pedro Cabot Leonart, por la vacante existente y D. Fernando Bruguera Masriera, en substitució de D. José Gallemí Mas, que formaran parte de la Comisión Gestora de este Ayuntamiento</i>
Ordinària	26.03.1947	21:00	José Collet Parés	Francisco Frontodona; Manuel Roca; Ramon Ramon; Ramon Bartrolí; Pedro Cabot; Fernando Bruguera.	<i>Nombramiento comisión especial para el estudio del abastecimiento de agua de esta población al Sr. Alcalde como Presidente y a los vocales los concejales Jaime Sabatés Serra; Ramón Bartrolí Vallés; Fernando Bruguera Masriera y Francisco Fontrodona Bruguera.</i>

L'Ajuntament de Vilassar de Mar durant el franquisme. Els alcaldes i regidors

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Ordinària	18.11.1947	20:00	Santiago Lafarga Arenas	Ramón Marimón Sarquellas , 1r teniente de Alcalde y vocal de Gobernación; Miguel Ramon Porta , 2º teniente de Alcalde y vocal de Gobernación; Salvador Cahué Ribas , vocal de Hacienda; Francisco Artigas Parera , vocal de Hacienda; Jaime Casanovas Lloveras , vocal de Fomento; Benito Pera Balasch , vocal de Fomento; Pedro Almera Argimón , vocal de Gobernación; Felipe Cisa Ricart , vocal de Gobernación.	<i>Se procede a la renovación de la Comisión Gestora Municipal, bajo la presidencia del Subjefe Provincial del Movimiento, Camarada Fernández Ramírez, Delegado del Excmo. Sr. Gobernador Civil y asistencia del Sr. Alcalde saliente José Collet Parés y del entrante Santiago Lafarga Arenas, así como los concejales salientes y los nombrados recientemente.</i>
Ordinària	9.12.1947	21:00	Santiago Lafarga Arenas	Ramón Marimón ; Francisco Artigas ; Miguel Ramón ; Jaime Casanovas ; Salvador Cahué ; Benito Pera ; Pedro Almera ; Felipe Cisa	<i>Ampliación de la Comisión de Hacienda con el concejal síndico, Felipe Cisa Ricart</i>
Ordinària	8.6.1948	21:00	Santiago Lafarga Arenas	Miguel Ramon Porta ; Jaime Casanovas Lloveras ; Pedro Almera Argimón ; Francisco Artigas Parera ; Benito Pera	<i>Comunicación del Excmo. Sr. Gobernador Civil de la Provincia, aceptando la petición de cese del concejal Salvador Cahué Ribas, quien pidió hacer uso de la palabra que se le denegó.</i>
Ordinària	18.11.1947	20:00	Santiago Lafarga Arenas	Ramón Marimón Sarquellas , 1r teniente de Alcalde y vocal de Gobernación; Miguel Ramon Porta , 2º teniente de Alcalde y vocal de Gobernación; Salvador Cahué Ribas , vocal de Hacienda; Francisco Artigas Parera , vocal de Hacienda; Jaime Casanovas Lloveras , vocal de Fomento; Benito Pera Balasch , vocal de Fomento; Pedro Almera Argimón , vocal de Gobernación; Felipe Cisa Ricart , vocal de Gobernación.	<i>Se procede a la renovación de la Comisión Gestora Municipal, bajo la presidencia del Subjefe Provincial del Movimiento, Camarada Fernández Ramírez, Delegado del Excmo. Sr. Gobernador Civil y asistencia del Sr. Alcalde saliente José Collet Parés y del entrante Santiago Lafarga Arenas, así como los concejales salientes y los nombrados recientemente.</i>

SINGLADURES 34

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Ordinària	25.1.1949	21:00	Santiago Lafarga Arenas	Miguel Ramon Porta; Jaime Casanovas Lloveras; Pedro Almera Argimón; Francisco Artigas Parera; Benito Pera; Felipe Cisa	<i>Darse por enterados del proyecto de nueva Casa Consistorial y habilitación provisional de la planta baja para Mercado cubierto, presentado por el arquitecto municipal</i>
Extraordinària	6.2.1949	10:00	Santiago Lafarga Arenas	Tercio representación familiar: Jerónimo Marsal Mir; José Punsola Anglada; Pedro Ramon Guardiola. Tercio de representación Sindical: José Castellá Vinardell y 2º Teniente de Alcalde; Gonzalo Garcia Tura y 1º Teniente de Alcalde; José Gallemí Mas. Tercio de representación vecinal: Jaime Sabatés Serra; Ramón Bartrolí Vallés; Agustín Domingo Rocosa	<i>Decreto del Ministerio de la Gobernación de 21 de enero, dándose lectura de los nuevos concejales electos y se les formula la siguiente pregunta: ¿Jura usted como concejal electo, defender los intereses morales y materiales de este Municipio dentro del mejor servicio de España y ser leal al Jefe del Estado? y todo respondieron: Sí, juro.</i>
Ordinària	23.5.1949	21:00	Santiago Lafarga Arenas	Vocales de Hacienda: Jerónimo Marsal Mir; Jaime Sabatés Serra; Ramón Bartrolí Vallés; Vocales de Fomento: Pedro Ramon Guardiola; José Punsola Anglada; Agustín Domingo; Vocales de Gobernación: Gonzalo Garcia Tura; José Castellá Vinardell; José Gallemí Mas	<i>Acuerdo de fijar en tres les Comisiones Municipales: Hacienda, Fomento y Gobernación y como Presidente el Sr. Alcalde</i>

L'Ajuntament de Vilassar de Mar durant el franquisme. Els alcaldes i regidors

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Extraordinària	3.4.1949	10:00	Santiago Lafarga Arenas	Gonzalo Garcia; José Castellá; Pedro Ramon; Jerónimo Marsal; José Punsola; Agustín Domingo; José Gallemí	Ramon Bartrolí Vallés fue proclamado Compromisario de este Ayuntamiento para tomar parte en la elección de Procurador en Cortes.
Extraordiària	17.10.1951	21:00	Santiago Lafarga Arenas	José Castellá; José Gallemí	El Alcalde impuso la sanción de 50 pesetas por falta de asistencia a las sesiones últimas a cada uno de los señores concejales: Jerónimo Marsal, José Punsola; Pedro Ramon; Jaime Sabatés; Agustín Domingo; Ramón Bartrolí y no aceptó las excusas presentadas.
Extraordiària	21.10.1951	10:40	Santiago Lafarga Arenas	José Castellá; José Gallemí	Son objeto de renovación en cada uno de los Grupos que integran la Corporación municipal los Concejales siguientes: Pedro Ramon Guardiola; Jerónimo Marsal Mir; José Punsola Anglada; Agustín Domingo Rocosa; Ramón Bartrolí Vallés; Jaime Sabatés Serra , por haber causado baja por renuncia tácita; Gonzalo Garcia Tura , por haber sido nombrado Secretario del Ayuntamiento de Bóllija (Cuenca)
Extraordinària	3.4.1949	10:00	Santiago Lafarga Arenas	Gonzalo Garcia; José Castellá; Pedro Ramon; Jerónimo Marsal; José Punsola; Agustín Domingo; José Gallemí	Ramon Bartrolí Vallés fue proclamado Compromisario de este Ayuntamiento para tomar parte en la elección de Procurador en Cortes.

SINGLADURES 34

Acta	Data	Hora	Alcalde	Regidors	Observacions
Ordinària	29.12.1951	21:00	Felipe Cisa Ricart	José Castellá; José Gallemí	<i>La Corporación Municipal se encuentra des del mes de octubre en especiales circunstancias que la incapacitan para dar cumplimiento al artículo 648 de la Ley de Régimen Local por no alcanzar la mayoría absoluta</i>
Ordinària	3.2.1952	10:00	Felipe Cisa Ricart	<i>Tercio representación familiar: Luis Borotau Casanovas, vocal de Gobernación; Jaime Claramunt Frigola, vocal de Gobernación; José Trias Pujol, vocal de Fomento y 1r. Teniente de alcalde. Tercio de representación sindical: José Castellá Vinardell, vocal de Hacienda y Regidor Síndico; José Gallemí Mas, vocal de Fomento; Joaquín Barceló García, vocal de Gobernación. Tercio de representación vecinal: Joaquín Cirera Baró, vocal de Hacienda; Dionisio Gel Gel, vocal de Fomento y 2º Teniente de alcalde; Juan Ballester González, vocal de Hacienda.</i>	<i>Proclamación de los Concejales por la Junta Municipal del Censo Electoral en virtud de las elecciones municipales convocadas por Decreto de 9 de octubre de 1951, que prestaron juramento pronunciando las palabras siguientes: "Juro servir fielmente a España guardarle altar al Jefe del Estado, defender y fomentar los intereses del Municipio mantener su competencia y ajustar mi conducta a la dignidad del cargo". El Sr. Alcalde contesta a cada uno: "Si así lo háceis, Dios y España os lo premien y si no os lo demanden".</i>
Extraordinària	7.3.1952	21:00	Felipe Cisa Ricart	Luis Borotau Casanovas; Jaime Claramunt Frigola; José Trias Pujol; José Castellá Vinardell; José Gallemí Mas; Joaquín Barceló García; Joaquín Cirera Baró; Dionisio Gel Gel; Juan Ballester González.	<i>El Ayuntamiento desea colaborar dignamente en el mayor éxito del XXXV Congreso Eucarístico que se celebrará en Barcelona a finales de mayo y principios de junio, interpretando el sentimiento católico y cristiano de los vecinos de esta villa, se acuerda contribuir con una cuota de socio colectivo, cuya cantidad será fijada una vez conocida la cuota de los pueblos vecinos.</i>